

[Gert Petersen.]

i andre hovedstæder om, at Vesttyskland er ved at fjerne sig fra de centre, hvor man nu synes Vesttyskland hører hjemme. Derfor ville det egentlig være ganske passende, om et land som Danmark, der er grænseland til de to Tysklande og derigennem interesseret i sagen, men ikke kan mistænkes for at have noget, der blot smager af stormagtsinteresser, rejste dette spørgsmål om Parisaftalerne.

Jeg har ikke meget at sige til de øvrige ordførere ud over et par bemærkninger til hr. Stinus. Jeg er ked af, at jeg ikke kom med dem i første omgang, det burde jeg sådan set have gjort. Jeg forstår, at hr. Stinus er modstander af Nordvietnams anerkendelse i denne omgang, fordi en dansk anerkendelse af Nordvietnam isoleret vil være forkert. Nu er der altså udsigt til, at den ikke bliver så isoleret endda, og jeg må minde om, at i 1969 og i 1970 havde vi disse ting fremme. I 1969 sagde hr. Stinus — jeg citerer fra Folketingstidende 1968-69, sp. 7799:

„Heri ligger klart og tydeligt, at når fredsforhandlingerne er mere afklarede, vil tiden være inde til dansk anerkendelse;“

Det var det, jeg under første behandling kaldte at vælge det rette tidspunkt. Regeringspartierne var altså enige om, at Nordvietnam bør anerkendes, at tidspunktet nu ikke er det rette, men at det bør ske, når fredsforhandlingerne er mere afklarede. Det var for to år siden.

For et år siden havde vi spørgsmålet oppe igen og fandt ud af, at det tog nok uendelig lang tid, inden disse fredsforhandlinger blev afklaret. Men så gjorde man noget andet fra radikal side; jeg citerer fra Folketingstidende 1969-70, sp. 7304, hvor hr. Stinus siger:

„For det radikale venstre at se nærmere tiden sig derfor, da vi må tage danske regeringers hidtidige standpunkt op til nyvurdering. En erkendelse heraf ser det radikale venstre i udenrigsministerens udtalelse til udvalget om, at han vil være rede til at tage tidspunktet for optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam op til overvejelse sammen med andre lande, specielt de nordiske. Vi må tillægge en sådan kontakt med andre lande, først

og fremmest de nordiske, hvoraf Sverige jo allerede har anerkendt regeringen i Hanoi, overordentlig stor betydning for de fremtidige danske overvejelser.“

Det var den 4. juni 1970. Nu får vi altså at vide, at nu er det den isolerede anerkendelse, det er galt med; man er meget spændt på, hvad det radikale venstre finder på i 1972.

Endelig har jeg et par bemærkninger i anledning af noget, som hr. Per Hækkerup sagde. Hr. Per Hækkerup svarede hr. Per Federspiel, som havde bekymringer, og sagde til hr. Per Federspiel, at hr. Per Federspiel kunne sove roligt: der er ingen alliance med SF fra socialdemokratiets side, og der bliver ingen alliance med SF, socialdemokratiet vil stå frit, og naturligvis, hvis man enes med nogen, så arbejder man sammen med dem.

Må jeg dertil føje for at aflive hr. Per Federspiels bekymringer endnu mere, sådan at han kan sove helt trygt, at også for mig at se har SF ingen alliance med socialdemokratiet, og der bliver ingen alliance med socialdemokratiet om udenrigspolitikken, så længe socialdemokratiet holder fast ved en fællesmarkedsbeslutning, vi anser for meget farlig for udviklingen herhjemme, og så længe det holder fast ved den NATO-politik, som vi ikke, aldeles ikke, er enige i. Det udelukker efter min mening ikke, at der på et eller andet tidspunkt — og her er jeg nok ikke enig med hr. Per Hækkerup — kan komme en alliance mellem de to partier også om udenrigspolitik. Men det bliver altså ikke, fordi socialistisk folkeparti har skiftet opfattelse.

Sigsgaard: Jeg skal tage stilling til det dagsordensforslag, der er kommet fra VKRs side, og dér kan jeg sige, at det kan VS ikke stemme for; det meste af det er jo den sædvanlige uforpligtende løse snak, som i almindelighed præger afværgesforslag.

Dernæst et par ord til udenrigsministeren, der herfra påstod, at mit indlæg og i hvert fald mine spørgsmål til ham var baseret på løse tal og løse påstande — så vidt jeg erindr. Han dokumenterede det ikke med ét eneste ord, han tog ikke ét eneste af mine tal, ikke ét eneste af mine citater op og påviste, at det var løst, at det altså ikke var rigtigt, men kom bare med den almindelige